

MARTAREN AMETSA

Bazen behin neskaxa bat Marta deitzen zena, asko gustatzen zitzaion amestea. Egun batean Marta liburu bat irakurtzen ari zenean, errefuxiatu batzuen argazkia atera zen. Martari oso unkiagarria iruditu zitzaion, gau osoa errefuxiatuei buruz pentsatzen egon zen.

Patxi eta Carmen bere herrialdeetik joan behar izan zuten guda zegoelako, oso gaizki pasa zuten... beraiek eskolan zeuden eta bat-batean bonba bat erori zen. Patxi eta Carmen hies egin zuten, baina beraien lagun guztiak bidean hil ziren. Carmen eta Patxiri negargura etortzen zitzaien baina ezin zuten horretan pentsatu, beraien lagun pentsatu behar zuten. Korrika bizian hasi ziren eta zorionez urrutira txalupa bat ikusi zuten, jende pila igotzeko prest zegoen. Bat-batean txalupa eramaten zuen neska esan zuen...

-10 pertsona gehiago satzen dira soilik!!!! jende gehio igotzen bada txalupa hondoratuko da!!!!. Patxi eta Carmen korrika bizian hasi ziren beraien bizitza jokatzen ari zirelako. 10 pertsona baino gehiago igo ziren, eta txalupa hondoratzen hasi zen, baina txalupa bat ailegatu zen eta jendea bi txalupetan banatu zen. Iranetik Alemaniara ailegatu zirenean, milaka pertsona zeuden kanpamentu batetan, Patxi eta Carmen lekua hartu eta lotan hasi ziren. Gau erdian Carmen Patxi esnatu eta esan zion...

-Patxi non egongo dira aita eta ama?

Carmen negarrez hasi zen eta Patxik esan zion.

-Lasai goazen komunera ea pasatzen zaizun bidean...Komunera ailegatu eta bi pertsona ateratzen ziren.

-Ama!!!!!!

-Aita!!!!!!

Beraien gurasoak ziren.Elkarrekin eseri ziren eta galdetu zien Patxik.

-Nola da salbatu zaretela?

-Lanerako bidean hondartzatik pasatzen gara... justu hor txalupa bat etorri da eta esan digu "etorri etorri" hurbildu gara eta esan digu...

- gudan gaude ez zarete enteratu?????.Joan behar ginen zuen bila baina erori da bonba bat zuen eskolan, orduan txalupan igo eta hortik ona etorri gara...esan zuen amak.

Hurrengo goizean asiloa eskatu zuten baina 5 urte itsaron beharko zuten.

-Baina""""""#####*****!!esan du aitak, ez du ezertan lagundu.

5 urte eman zuten asiloa itsoiten baina azkenean eman zieten.

Familia osoa pozik eta alai sartu zen Alemaniara.Hilabete batzuk pasata gurasoak lana aurkitu zuten, etxe bat erosi zuten eta umeak eskola berri batera joan ziren.

Marta bere amaren ahotsa entzun eta konturatu zen dena amets bat izan zela, zoritxarrez eskolara joateko ordua zen.